

Aftenposten Onsdag 22. januar 1997

Egil Ulateigs bok

Mer om ^{RP} likvideringer ^{22/1-97}

Av Bjørn Skåret, Trysil

I Aftenposten av 19.12. er forlagsredaktøren i Tiden Norsk Forlag referert slik: «I samråd med forfatter, jurist og konsulent har vi beklaget to beviselige feil fordi vår holdning er at saksfremstillingen skal være så korrekt som mulig. Problemet er at det hersker stor og berettiget tvil om mange av påstandene. Hvis forlaget beklager flere opplysninger, får man en umulig situasjon der forlaget opphever seg til meddommer...»

Det er etter dette liten grunn til å håpe på at det vil bevege forlagsdirektøren i noen som helst retning, men av hensyn til andre det måtte angå, vil jeg likevel opplyse følgende:

Når Egil Ulateig under nr. 65 på sin likvidasjonsliste påstår at en navngitt grensepolitimann i august 1944 ble skutt i bakhold ved Nybergsund, så er det feil. Dette kan bekreftes både av vedkommende motstandsmann som er tillagt «drapet», og av en av de grensepolitimennene som var vitne til det hele.

Motstandsmannen, som var kommet over fra Sverige i hemmelig oppdrag, var blitt anholdt av grensepolitiet og innbragt på stasjonen i Nybergsund. Han var ubevæpnet. Etter avhøret konkluderte forhørslederen med at den anholdte skulle overleveres til det tyske sikkerhetspoliti for «oppfølging», og han ringte selv og rekvirerte assistanse. I denne situasjon, mens de sitter på kontoret og venter på at tyskerne skal innfinne seg, er det at motstandsmannen klarer å tilegne seg den ladde pistolen til en av de tre andre politimennene som var til stede. Med den lyktes han i å skyte seg ut og ta seg til fots de fire mil tilbake til grensen. Forhørslederen var da død og de tre øvrige politimennene såret.

Ifølge Ulateig skal ulik definisjon av ordet «likvidering» være årsak til «uenigheten» om hva som hører hjemme på hans liste. Det høres jo tilforlittelig.

Kan det i tillegg være slik at det også

opereres med ulike definisjoner av begrepet «bakhold»? Hvis ikke, bør Ulateig i det minste gjøre rede for hvilken kilde han bygger på i dette konkrete tilfelle, dersom han vil unngå å bli mistenkt for å la sitt ordvalg bestemmes av en forklaringsmodell som er tegnet på forhånd.